

ZEG DAT HET NIET WAAR IS!

Een ondeugende komedie in vier bedrijven

door

MARCEL VANDENMEERSCHE

TONEELFONDS J. JANSSENS B.V.

Tel: 03 366 44 00

E-mail: info@toneelfonds.be

Website: www.toneelfonds.be

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **ZEG DAT HET NIET WAAR IS!...** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties, Facebook en eventuele andere publicaties de volledige titel(s) en naam van de oorspronkelijke auteur: **MARCEL VANDENMEERSCHE** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van Toneelfonds J. Janssens bv.

Wettelijk depot D/2025/0220/032
ISBN 9789038518138

Copyright: © 2025 Toneelfonds J. Janssens bv

www.toneelfonds.be
info@toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen.

Tekst- en datamining voor gebruik en training van kunstmatige intelligentie is uitdrukkelijk niet toegestaan. All rights reserved, including those for tekst- and datamining for AI training and similar technologies

UNISONO (S.A.B.A.M.)
Tweekerkenstraat 41-43
1000 Brussel
www.unisono.be

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes kunnen de opvoerrechten worden aangevraagd via de website van UNISONO.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Aanvraag vergunning tot opvoering en Her-opvoering:

1. Aankoop van minimaal 12 tekstboekjes bij de uitgever.
2. Aanvraag en betaling opvoeringsrechten

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, Lees de voorwaarden op www.unisono.be.

Algemene voorwaarden zie www.toneelfonds.be.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Voor Nederland wende men zich tot:

Stichting Bredero Auteursrechtenbureau
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie
www.stichtingbredero.nl

PERSONAGES

(5à7 dames – 4à6 heren)

FRANK VAN ENGELEN

KIRSTEN BEDDEGENOOTS, zijn vrouw

ABEL DE BOER, buurman

FRIEDA POLSPOEL

PIERRE DE BAAS

STEPHANIE POT

MARTHA PINT

KATRIEN DONCKERS

ERNEST DE LEENHEER, de huisbaas

ROBERT(A), agent 1

LOUIS(E), agent 2

DECOR

Een speelvlak van minimaal 8x5m. is wenselijk. Het wordt door het decor verdeeld in zes percelen.

A: Hal met tafeltje of kastje, kapstok tegen de linkerwand.

B: Badkamer (interieur niet zichtbaar).

C: Living. Breed raam in de achterwand, met doorzichtig tulen gordijn. Een divan en twee fauteuils rond een salontafel met erop enkele 'dichtbundels, aan de rechterkant een lage kast, waarop links vast telefoontoestel en rechts koffiezetapparaat. Tijdens het tweede bedrijf worden de meubels herschikt, de divan wordt verwijderd en een opklapbaar tweepersoons zetel-bed wordt aangevoerd en als bed voor het raam geplaatst. (schets pag. 2)

D: Keuken en toilet (interieur niet zichtbaar).

E: Bureautje met schrijftafel waarin een lade. Erop een PC. Aan de rechter zijwand een schilderij.

F: Buiten aan het raam (vooral in het derde deel fel verlicht).

Behalve de voordeur zijn er vier binnendeuren die in de tekst als volgt aangeduid worden: A/C; C/B; C/D; D/E. Achteraan rechts is er een open doorgang naar de overige vertrekken en de tuin. Spiegelbeeld kan ook.

(Schets op laatste bladzijde)

EERSTE BEDRIJF

(Frank zit in E wat doelloos achter PC op balpen te knabbelen, slurpt even aan blikje Cara-pils, verslikt zich en stopt blikje vlug in bureaulade als Kirsten begint te praten. Kirsten op C komende uit B, droogt handen en hals met handdoek.)

KIRSTEN: Een koude douche kan toch wonderen doen. *(loopt door naar D/E)* Hebt gij iets dringend nodig, schat? Ik heb nog een paar eurokes gevonden in mijn oude mantel.

FRANK: Vijf kilo inspiratie poes, als dat niet te zwaar uitvalt voor uw broze botten.

KIRSTEN: Ah oké. Ik zal eens rondkijken in de Aldi, schat.

FRANK: Breng dan alleszins een six-pack Cara mee.

KIRSTEN: Volgens mij zit daar geen inspiratie in. Ik zal er ook wat vlees kopen, oké schat?

FRANK: Toch weer geen saucissen en die billen van u ben ik kotsbeu!

KIRSTEN: Ha ja?...

FRANK: Heu, de kippenbillen bedoel ik poes, die van de Aldi en die van de Lidl zeker! Over uw billekes ben ik nog altijd heel content.

KIRSTEN: Ah oké, dan maar weer kreeft en kaviaar vanmiddag. *(via D weer op C zonder handdoek, haakt boodschappentas en mantel van kapstok in A, trekt mantel aan, roept)* Tot straks, schat. *(af via buitendeur die ze sluit)*

FRANK: Ja poes, goeie vangst gewenst! *(tik even wat, leunt achterover)* God mensen, waaraan ben ik toch begonnen, dat komt hier nooit goed, in geen eeuwigheid! En ik heb nog wel beloofd dat ik de voordeur niet meer uitkom voor het werk af is! Stamcafé 'De Toekomst' is nog veraf. *(haalt blikje boven met de bedoeling om het leeg te drinken)*

ABEL: *(van rechts achter, op kousenvoeten op D/E met krop sla in krantenpapier)* Een eeuwigheid! Dat kan lang duren, buurman. In 'De Toekomst' vragen ze anders naar u.

FRANK: *(verslikt zich als Abel spreekt, morst op pc, wipt recht en probeert pc proper te wrijven)* Verdomme Abel, waarom komt gij altijd op kousenvoeten langs achter?

ABEL: Om uw heiligdom niet te bezoedelen, Frank en om u in 't oog te houden ook. Moogt gij al zo vroeg op uw gemak Carakes zitten zuipen van uw Kirstenpoes? Ik heb mij, na mijn nachtwerk op fabriek, nu al uren in 't zweet gewerkt in mijn hof en wel met resultaat, hier zie. *(toont sla)*

FRANK: *(kijkt nog niet om)* Op mijn gemak zit ik hier al lang niet meer, er komt in weken geen deftige letter uit dat spel hier. Writer's block, kent ge dat?

ABEL: Schrik voor 't wit papier? Nee, ik ken dat niet. ik lees alleen beschreven papier, meestal 't sport in de gazet. Ik heb daarin ook eens gelezen: 'als 't bier is in de man zit de wijsheid in de kan'. Hier zie, ik heb een schoon blaadje sla mee, dat lust een ouwe bok nog wel zeker? *(duwt sla onder Franks' neus)* Verwisselen voor een Carake?

FRANK: Ouwe bok, ouwe bok, kijk naar uzelf! Toch bedankt want ik weet het, ons

Kirsten kweekt meer slakken dan sla in haar volkstuintje. Verwisselen is oké! Kom dan mee naar hiernaast, ik ben dat strontbureauke hier kotsbeu. *(staat op, drinkt blikje leeg, laat Abel voorgaan naar C, komt iets later aan in C met twee cara's, geeft er een aan Abel, opent het andere voor zichzelf, klinkt)* Santé.

ABEL: *(gaat zitten, legt sla op salontafel, opent blik, drinkt gulzig)* Amai, dat duvelke pist op mijn tong zou ik zeggen, alhoewel van uit een Cara-blikske, hebt ge niets straffers, Van Engelen? *(staat recht, tast in broekzak, haalt er 33 euro uit en legt die op tafel, gaat weer zitten)* Voor ik het vergeet, hier nog een cadeaueke, kunt ge eens echte Duvel kopen of liever nog Westmalle.

FRANK: *(gaat zitten, telt)* Drieëndertig! Amai jong, ge hebt er drie verlapt deze week! Op 't werk zeker? Hoe vonden ze het?

ABEL: De Jos, ge kent hem hè, heeft er eens goed mee gelachten met die rijmelarij.

FRANK: Rijmelarij! Poëzie man, het rijmt zelfs niet!

ABEL: Ik vertel maar wat hij er van peinst. Carla, die was tot tranen toe bewogen, de trut. Maar die Marie man, die valt voor u als een blok. Die kan niet wachten op meer.

FRANK: Van de dichter of van zijn poëzie? Ge moet ze mij eens voorstellen, ik ken haar niet eens.

ABEL: Schoon kind man, maar verlies uw Kirsten niet uit het oog! Zo'n poes kan venijnig krabben!

FRANK: Ha ja? Trouwens ik heb andere katten te geselen nu.

ABEL: Hoezo, vertel op, problemen met Kirsten?

FRANK: Ja en nee. Ik kan het niet vertellen, ik wil u dat niet aandoen, Abel.

ABEL: Wat zegt gij me nu? Hoe dacht ge mij iets aan te doen misschien?

FRANK: Allee nee, zo erg is het nu ook weer niet maar als ik het u vertel, lacht ge u zeker en vast een verscot en daar zou ik nu echt spijt van hebben. Kunt ge immers geen malse sla meer kweken.

ABEL: Maar man, wat maakt ge mij curieus en ik lach toch zo geren. Vertel toch op!

FRANK: Zoals ge wilt maar op eigen verantwoordelijkheid. Het gaat over seks.

ABEL: Nee toch, dat is nu juist mijn domein. Toch problemen met Kirsten dus!

FRANK: Laat mij toch uitklappen. Tot voor een paar maanden produceerde ik enkel poëzie en nu probeer ik een roman in elkaar te boksen waaraan Kirsten meeschrijft. Ge weet, ze zit nu toch thuis met een overbelaste rug, de verpleegstersplaag. De ziekenkas betwist dat, het is dus afwachten of die bijdraaien.

ABEL: En dat samen schrijven marcheert niet, Ik ken dat! Ons Trees, die wil ook altijd het hoogste woord.

FRANK: Tot nu toe marcheerde het toch wel en zelfs vrij vlot. Kirsten bracht een familiekwestie aan en ik zette die om in literatuur.

ABEL: Ah, zo steekt dat samen schrijven ineen en wat is nu het probleem?

FRANK: Er blijven nog een paar blanco bladzijden hier en daar in te vullen, meer bepaald over seks dus.

ABEL: Ge zit dus alle twee op ne 'sekswieër'. Laat horen, ik ben uw man met veel

boerenverstand en ondervinding! Anderzijds, gij hebt toch ook wel wat ervaring, mij gedacht!

FRANK: Ja maar, dat ligt nu wel echt moeilijk.

ABEL: Hoezo, het ligt nu iets moeilijker? Als ik nog denk aan uw kreten op Kreta, daar laagte ge toch nogal comfortabel. Moet ik meer uitleg geven?

FRANK: Nu zit ik strop ondanks de ouwe koeien die ge uit de gracht wilt halen.

ABEL: Toen, met die acrobate op dat spel met ongelijke leggers, dat was zeker geen ouwe koe, eerder een schoon kwiek kalfke uit dat circus daar in Gersonysol! Ik was op zeker moment wel wat jaloers moet ik zeggen!

FRANK: Het was in Chersonissos en dat spel met ongelijke leggers? ... Ah, ge bedoelt dat ijzeren bed, ja dat rammelde nogal.

ABEL: En dat loeiend stierke daar dan op! Man, man, dat hotelleke stond een halve avond in lichterslaai!

FRANK: Ge hebt het mis met die ongelijke leggers, het was een trapeziste uit dat plaatselijk circus, Gij denkt zeker aan Nina.

ABEL: Heette die Nina?

FRANK: Nee, die heette niet Nina maar Carmen. Ik wil maar zeggen, die brug met ongelijke leggers, dat is het spel van ons Nina Derwael.

ABEL: Zeg dat het niet waar is, gij en die Nina, dat wist ik bij God nog niet.

FRANK: Maar allee jong, waar haalt ge dat nu uit? Ik en Nina Derwael!

ABEL: Die andere, dat zwartje van u was ook niet mis.

FRANK: Ik met een zwarte, nooit van mijn leven!

ABEL: Een beetje racist precies! Komaan man, ik heb het over die met dat lang zwart haar. Ook dik de moeite waard toch!

FRANK: Ge gaat mij dat toch niet aanwrijven, gij hebt ook een serieus palmares gescoord en dat van mij was allemaal in mijn onbezonnen jonge jaren.

ABEL: Wat zegt Kirsten daarvan?

FRANK: Dat is nu juist de kwestie, die weet er niet van, mond toe dus. Ik haal ons nog een carake. (af naar D)

ABEL: Amai, die heb ik goed op zijn paard gekregen en die Kirsten weet er niet van, mensen lief! Maar ja, hij weet blijkbaar ook niet alles van zijn Kirsten.

FRANK: *(op met een blikje)* Sorry, ik heb er nog maar eentje gevonden. Kom, we zullen delen. *(opent blikje en schenkt morsend wat bier in Abels' blikje en drinkt, gaat dan zitten)* Santé.

ABEL: Allee zeg, Kirsten weet niets over Kreta en zo, dat kan toch niet, Frank.

FRANK: Toch niet over wat dat gij daar nog eens uit de doeken hebt gedaan. Dat is nu mijn nachtmerrie bij het schrijven van die roman.

ABEL: Ha ja, vertel verder, ik luister.

FRANK: Oké maar volledige omerta, Abel.

ABEL: Over die omerta weet ik nog niets. Was dat ook op Kreta? Ik ben curieus man.

FRANK: Maar nee, jong. Omerta is Italiaans en bij de maffia betekent het zwijgplicht

tot der dood.

ABEL: Bij de maffia! Zit jij daar ook bij, dat wist ik ook nog niet van u!

FRANK: Maar nee! Dat is bij manier van spreken, dat ge uwe grote smoel moet houden hierover, verstaat ge het nu?

ABEL: Ja oké maar ik was nogal verschoten, bij de maffia jong!

(Telefoon rinkelt.)

FRANK: Oef! Gered door de bel! *(neemt hoorn op)* Hallo, met Van Engelen... Wie zegt ge?... Ha, onze huisbaas, hoe gaat het ermee? Ja wij hebben nog geen kennis gemaakt, mijn vrouw deelt hier de lakens uit... Drie maanden zegt ge en wie gaat ge inschakelen?... Maar wacht even, ik heb juist wat geld liggen, ik zal zien wat ik kan doen... Oké, dank u voor het verwittigen. Ja ge kunt haar straks wel bellen, ze is om Cara. *(haakt in)* Tenminste als onze telefoon dan nog niet afgesloten is.

ABEL: Die was precies niet vriendelijk.

FRANK: Nee, precies niet. De eigenaar claimt drie maanden huur. Bijna 3000 euro voor dat krot hier, kunt ge dat geloven? Het regent zelfs binnen in de keuken maar hij wil er niets aan doen.

ABEL: 't Is niet waar hè, seffens vliegt ge de bak in want die 33 eurokes zullen u niet helpen denk ik. Maak u maar niet te veel zorgen, Ik neem uw Kirsten poes wel onder mijn hoede.

FRANK: Gij zult van mijn poes afblijven want die vliegt hier straks, samen met mij, buiten!

ABEL: Zeg dat het niet waar is Frank, zo'n goeie geburen! Waar vindt ge die nog tegenwoordig? *(snuif ontdaan neus)* Nu moet ik ineens janken in plaats van te lachen.

FRANK: Kop op man, ik vind wel een oplossing en de nodige inspiratie ook.

ABEL: Zo ken ik u weer. Vertel gauw verder over die omerta, heu..., over wat Kirsten niet weet.

FRANK: Luister. Toen ik met Kirsten trouwde was ze nog maagd.

ABEL: *(eerst verbaasd kijkend daarna lacherig)* Zeg dat het niet waar is! Hoe is dat nu mogelijk. Daar geloof ik nu niets van, van zo een knappe van dik in de twintig.

FRANK: Ha nee? Een beetje respect voor mijn vrouwke haar ingesteldheid, zeg!

ABEL: Sorry Frank, maar dat is moeilijk te geloven in deze tijd. Tijdens onze toneelrepetities leek ze me toch niet zo preuts.

FRANK: Ha zo? Ja, door dat stuk heb ik haar voor 't eerst leren kennen, ze was grandioos in die rol. Ik ben daar direct voor haar gevallen.

ABEL: Ik ook man, amai!

FRANK: *(achterdochtig)* Wat zegt jij nu?

ABEL: *(herpakt zich vlug)* Hewel ja, figuurlijk of hoe zegt ge dat? Iemand zo slim als tegenspeelster, zo schoon ook, een geboren komediante.

FRANK: Komediante, wat wilt ge daar mee zeggen?

ABEL: Maar allee Frank, als komediante, heu... formidabele actrice, bedoel ik. Een echte divan!

FRANK: Divan?... Diva bedoelt ge zeker. Ja, dat vond ik ook direct, in vergelijking met de rest daar op de planken.

ABEL: Wat wilt gij daar nu mee zeggen? Spijtig dat ze de keer daarop niet meer mocht meedoen van u.

FRANK: Dat vond ik nu niet, zo had ze meer tijd voor mij. Gij waart toen toch al getrouwd met Thérèse?

ABEL: Ah ja, dat is zeker, gelukkig getrouwd ook. Maar allee kom, doe nu verder uw verhaal over de heilige maagd Kirsten. Wilt ge misschien zeggen dat ze frigide is? Daar geloof ik geen bal van. Wat doet gij er dan zoal mee?

FRANK: Als ge zo door gaat, zwijg ik voorgoed. Het zijn uw zaken niet.

ABEL: Oké, oké, ik zal braaf luisteren. Vertel verder.

FRANK: Wij hebben enkele maanden verkering gehad en ik heb al die tijd braaf de plechtige communicant gespeeld, veel gebabbeld met een broek vol goesting, geen vinger uitgestoken.

ABEL: (*staart Frank aan, staat op, draait zich om, proest het uit*) Gij komediant! Zelfs geen pinkske?... Zeg dat het niet waar is! Zie hem daar zitten de koorknaap. Frankske, Frankske, dat kunt ge mij nu echt niet wijsmaken.

FRANK: Bol het af, jong. Ik zwijg voor eeuwig. (*ledigt blikje, staat op*)

ABEL: Kom aan man, ik probeer u te geloven maar ik heb er toch moeite mee. En marcheert het nu?

FRANK: Bah ja, op 't gemak, ik ben content en zij ook denk ik. We zien mekaar graag.

ABEL: Zonder veel trapezewerk dus.

FRANK: Ja maar dat is nu juist het probleem.

ABEL: Ha ja? Ik ben niet meer mee, Frank.

FRANK: (*gaat weer zitten*) Die blanco bladen, Abel. Ik kan die niet invullen, snapt ge?

ABEL: Waarom niet? Allee jong, als het over seks gaat, met al die ervaring van u, dat moet toch kunnen. Uw broodwinning hangt ervan af en ik zou niet graag goeie geburen verliezen, ik zei het toch al!

FRANK: Ge hebt volledig gelijk, maar wat gaat Kirsten daarvan vinden?

ABEL: Ja, dat wordt een moeilijke. Kan ik misschien helpen?... Zeg, kunt ge er geen toneelstuk van maken, dan kan Kirsten nog eens meedoen en kan ik het er zachtekes inmasseren bij (toneelgroep invullen)

FRANK: Ha ja, zachtjes inmasseren, hoe zou ge dat dan doen? Laat maar zitten die toneelspellekes van u. Trouwens toneel, wat kunt ge daar als auteur mee verdienen? Sabam pikt de helft ervan in en de eventuele uitgever de rest.

ABEL: Ah ja? Ja, dan niet hè. (*staat op, neemt sla, loopt richting D*) Mijne raad is op man, ik ga nog wat voort 'koefelen'. 't Is er het weer voor.

FRANK: Toch bedankt, zeker voor de malse sla, Kirsten zal content zijn.

ABEL: Dan ben ik ook content. Ik leg hem hier in de friste. (*af met sla naar D*) Doe haar de groeten. (*heeft zich blijkbaar bedacht, van in deurgat C/D*) Wat dat ik nog wou vragen, wat wordt de titel? Toch niet: 'Met een maagd de planken op'?

FRANK: Zeg, ik weet dat nu nog niet jong.

ABEL: En als schrijversduo: Beddegenoodts-Van Engelen dat trekt toch op geen fluit. Zoek iets anders.

FRANK: Daar heb ge gelijk in, we zien wel.

ABEL: *(komt weer richting Frank)* Nu ik eraan denk, Ik heb daar eens wat gekeken in een boekske dat ons Trees aan 't lezen was: 'Bezeten van mij'. Dat was niet slecht man, daar kunt ge nog iets van leren. Uw Kirsten heeft me toendertijd nog uitgelegd dat het een koppel was die dat schreef, iets van, heu... Nikker-Freins of zo. Ge moet dat eens lezen, neig man!

FRANK: *(staat op, steekt het geld op zak, naar Abel toe, klopt hem op de schouder)* Maar jong toch, het is van Nicci French! Ik ken het van buiten.

ABEL: Voor mij ook goed maar op dat wijf, dat hoofdpersonage wil ik zeggen, daar stond gene frein op, dat was nog veel erger dan die op die trapeze van u, amai! Probeer daar wat van te pikken.

(Kirsten op A, ontdoet zich van mantel)

(kijkt op polshorloge) Uw snoes is er denk ik, complimenten van mij en mijn Trees, die wacht al met het eten. *(af D)*

FRANK: 't Is poes Abel! Snoes, waar haalt hij dat? *(ruimt blikjes op, laat deze achter in D en gaat in E lusteloos zitten aan bureau)*

KIRSTEN: *(op A met tas en een paar brieven in de hand, sluit voordeur, hangt mantel op, opent in C de omslagen, kijkt vluchtig de brieven in, legt ze op salontafel, roept)* Ik ben er, schat.

FRANK: Ik ook nog altijd, poes.

KIRSTEN: *(roept)* Niemand gebeld?

FRANK: Niets gehoord, poes.

KIRSTEN: *(naar D tot deurgat D/E zonder tas, sla in de hand)* Hebt gij intussen al die cara's opgedronken en die sla uit mijn tuintje gehaald?

FRANK: Een sla zonder gaten uit uw volkstuintje! Dat gelooft ge toch zelf niet. Uw goeie vriend heeft die voor u gebracht, diegene die altijd zonder bellen op kousenvoeten langs achter komt.

KIRSTEN: Ha, Abel dus! Wat wist hij te vertellen?

FRANK: Niets wat jou kan interesseren, poes. Ha toch wel, hij kon er niet over zwijgen wat voor een formidabele komediant gij wel zijt.

KIRSTEN: Ik een komediant! Wat wil hij daarmee zeggen?

FRANK: Indertijd op de planken, toch. Abel zijn mond liep er van over.

KIRSTEN: Wat een uitspraak!

FRANK: Beeldspraak poes, waar het hart van vol is... En ho ja, hij had nog drieëndertig eurokes voor mij bij.

KIRSTEN: Heeft hij drie boekskes verkocht? Amai.

FRANK: Bundels, poes. Op zijn deeltijds werk, alle vrouwen vallen daar blijkbaar voor mij, alleszins al voor mijn poëzie.

KIRSTEN: Blaaskaak. Er zaten een paar brieven in de bus, ze vallen toch niet overal voor u, ze zien er eerder dreigend uit.

FRANK: Wat nu weer, laat zien.

KIRSTEN: Op de salontafel, Frank. Ik maak intussen die sla wat proper, hij had er de aarde toch kunnen vanaf kloppen! *(af naar D)*

FRANK: *(staat zorgelijk op, loopt naar C, gaat er zitten en leest brieven)* Als ik niet betaal sluiten ze de telefoonlijn af. Laatste verwittiging. Die drieëndertig zal lang niet genoeg zijn om de honger van die geldwolven te stillen!

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneelfonds.be de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

bestellen@toneelfonds.be

03 3664400

